

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Avla ... Thesavrorvm Dei In Passione D. N. Iesv Christi
Effusorum ad Resvrrectionem Mvltorum**

Eyschen, Georg von

Coloniae, 1656

§. 69. Petrus autem ait illi: etsi omnes scandalizati fuerint, sed non ego. v.
29.

urn:nbn:de:hbz:466:1-45533

storem, qui animam suam dat pro ouibus suis, nam corpus paulo ante cum sanguine iam dederas in oblationem aeternam. Deus meus audiens te dicentem quod dispergentur oues, valde contremisco, ne etiam ego aliquando dispergar, vel si non ego, saltem timeo pro fratribus meis qui toto orbe terrarum in Asia, Africa, America & Europa diffusi, multa patiuntur saepe suis pastoribus & Episcopis vel percussis in ore gladij, vel captiuatis, vel relegatis, vel omnino exterminatis, quomodo in septentrione factum videmus & dolo eorum qui haereticas doctrinas inuidentes, saecularibus Magistratibus dulces illecebras bonorum Ecclesiasticorum in dotem dederunt. Auerte obsecro Domine dispersiones illas & sana contitiones Ecclesiarum tuo pretioso sanguine fundatarum.

§. 68. *Sed postquam resurrexero precedam vos in Galilaam.* v. 28.

Pius Dominus ubi desolationem exposuit, confestim consolationem adiecit, & quos mentione fugaverat, nomine collectionis futurorum animat, docendo quod pastor percussus fortius ad ouium custodiam resurget, & indefectibiliter post haec non caturus procedet. Et quidem in Galilaam, ut intelligamus ob peccatum graue Iudaeorum, & ingenitam tita passionis porro & gentibus aperiendum regnum caelorum.

O Deus benignissime miserere mei, o rex gloriae propitius esto mihi peccatori, per ingenitam bonitatem tuam ignosce mihi quod vnquam rectitudine sanctorum mandatorum tuorum auerti cor meum, sequens prauam voluntatem meam ad peccata tua pertrahentem, & abiectis deferens sanctam voluntatem tuam me ad virtutum studia inuitantem. Quomodo o Deus meus tam corde caecus esse potui ut me vel ad momentum auerterim a summo bono, unde mihi salus omnis & bona cuncta proueniunt, & ad terrorem caduca labentia me conuerterim, ex quibus nonnulla damna & omnis miseria ad me redit!

§. 69. *Petrus autem ait illi: etsi omnes scandalizati fuerint, sed non ego.* v. 29.

Quid agis Petre? An veritati repugnas? nescis quomodo modo caena nolentem lauari correxit? non meministi, quoties alias impegisti? sed video tu praecipue exerceris inter Apostolos, quia te Dominus ad maximum munus delegit, in quo tibi opus erit ingenti rerum experientia & circumspecta, ut omnium fidelium sis vice Christi in terris pastor.

Gratias tibi ago Domine Iesu, quod cum nobis pastorem animarum tuas vices agentem dare voluisti, eum uti Moyses Iosue famulum suum praerexercitasti ad omnes casus humanos & in virtute mirabiliter solidasti.

lidasti. Libenter ego me illi, & successoribus eius Pontificibus Romanis subijcio, quia quod in primo Vicario tuo fecisti, credo in cæteris à te non prætermitti experimentum. pascant illi ovæ, qui sic sollicitè pascuntur à te Domine.

S. 70. *Et ait illi Iesus: Amen dico tibi, quia tu hodie in nocte hac priusquam gal-
lus vocem bis dederit, ter me es negaturus. v. 30.*

Agnosco medicam cælestis medici manum, agnosco Magisterium, ignorantem erudit, errantem corrigit, præsumentem de se humiliat, antidota morbo apta componit. quid dicam aliud nisi illud? quam bonus Israël Deus! & sane credo quod sicuti cum S. Petro egit Dominus ita cum quolibet homine ad rationem provento indies agat monendo, terrendo, vocando, &c.

O Domine quid est homo quod memores eius, aut filius hominis quia reputasecum? homo vanitati similis factus est. vnde, circumvagans noctes & dies quærens donec inuenias eum & ducas in ouile tuum sanum & prudentem, donec agnoscat te pastorem verum animæ suæ: tangis montes & fumigant, fulguras, coruscas, dissipas, emittis sagittas verborum tuorum, & conturbas eos, donec liberet eos de aquis multis & de manu filiorum alienorum, quorum os loquitur vanitatem, & dextera eorum dextera iniquitatis: Venite ad pastorem vestrum oves errantes, venite peccatores. Venite vos etiam plus æquo de vobis vestrisque virtutibus sentientes, alium sapentes vestraque in fortitudine confidentes. Videte ne quando Christum ideo negetis, quia non fatis vestræ infirmitati timetis. Venite & alieno docti periculo, in Petro negante confirmamini. quid egit? quousque prolapsus est? quid eum illum huc impulit? Ter, gradu quodam, superbe præsumptus est, ter fœde de gradu labi permissus est, & primo quidem negando simpliciter, deinde cum periurio, postremo cum detestatione: atque ideo ter postea rogatus, toties se dominum amare confessus est. Venite Pelagiani qui solis naturæ viribus putatis nos sufficere ad merita regni æterni, venite semipelagiani, qui etsi gratiam necessariam agnoscitis, tamen aliqua parte euacuatis. Discite in Petro & præuenientem & comitantem & prosequentem esse necessariam, veruntamen ita, vt gratia nec cogat arbitrium vt vult Calvinianus, nec necessitet, vt vult Iansenista, nec infallibiliter gratia posita opus bonum sequatur, sed libere. sic in Schola S. Petri discentes, vos bene profecisse ostenderis. Denique erigimini pusillanimes & statuete in hac petra pedes vestros, videtis vt propterea Iosue noster Iesus Christus lapidem hunc grandem in Ecclesiæ sanctuario erexit in titulum, ne vnquam